1)

Inden vi flyttede ud af Aalborg til Åbybros omegn, boede vi i en stor hvid villa, som min morfar ejede.
Han var uddannet skrædder og indehaver af byens fineste herreekviperings forretning.
Når vi kom på besøg i butikken, blev der bukket af personalet.
Det synes vi var mærkeligt. Vi var jo bare nogle børnebørn.

Vi boede på første sal og Mormor og Morfar i stueetagen
Min mormor døde i 52 og morfar fik en serie husbestyrerinder
Som har ikke ku lade være at pille ved
Pilleriet tog et sådant omfang at de voksne opfattede det som en hån mod mormors minde.
Derfor flyttede vi

Men hvorfor vi skulle helt derud midt mellem Aalborg og Blokhus fandt jeg aldrig ud af.
Men det var en dejlig luftforandring. Og en go overskuelig privatskole: Åbybro Realskole.
Og det var i de år, hvor landbruget begyndte at forandre sig.

Som jeg skrev i 1. epistel havde naboerne en hunhund af racen tysk korthår: Ketty
Og min moster og onkel havde en hanhund af samme race: Skott
Da de kom med hanhunden og den blev lukket ud på gårdspladsen blev den straks ustyrlig
Den ku lugte at der var en hunhund i løbetiden i nærheden.

Ketty var inde i stalden og Skott sprang op på en halvdør hvor den øverste del stod åben
Desværre havde den ikke fart nok på, så den hang fast på maven på dørkanter med forben inde og bagben ude. Men fik kæmpet sig ind.
Vi undrede os over at hundene hang sammen efter parringen.

Men befrugtningen lykkedes og vi fik to af hvalpene
Min morfar gad ikke det der med hunde og renlighed så den klarede vi for begge hvalpe, og morfar fik sin jagthund.

Stella var en fantastisk sporhund.
Jeg kunne lukke en port i den mur, der adskilte haven fra forpladsen, med hunden på den ene side og mig på den anden. Stella skulle hele vejen rundt om garagen, udhusene og stuehuset og i mellemtiden ku jeg gemme mig. Men ligemeget hvor opfindsom jeg var, ku den finde mig Også når jeg var kravlet højt op i et træ.

Vi havde to store træer i haven
Den ene var en rødbøg med en høj stamme man ku sidde op ad i solen fra morgenstunden.
En morgen var jeg stået op før alle andre og sad os solede mig. Og vores kattekillinger kom og ville kæles med. En himmelsk oplevelse

Det andet træ var en enormt lærketræ med grene helt ned til jorden
Når man havde kæmpet sig ind til stammen igennem grenene, var der fri bane til at kravle op som ad en trappestige. Og helt øverst var der en rovfuglerede med afgnavede ben. Gys.

Vores far skulle ind til Aalborg hver dag - osse lørdag
Han var forstander på teknisk skole. Startede i 49 og sluttede da han blev 70 - i 76.
Han var lidt skuffet over at han ikke ku fortsætte - bare som timelærer.
Arbejdet var hans et og alt.

Men når han nu alligevel sku til Aalborg tog han gerne "Kylling Jens" med onsdag og lørdag.
"Kylling Jens" var en særling og ikke særlig velset på egnen.
Men far var ligeglad. Når han nu alligevel skulle køre tog han gerne høns, duer og æg + Jens med.
At bilen lugtede bagefter rørte ham ikke. Han havde kronisk høfeber og ingen lugtesans.

Da vi kom tilbage til Aalborg efter ca 4 år kom jeg på den lokale kommuneskole
Der var noget rod med hvornår det nye skoleår startede.
I en engelsktime, da jeg startede efter sommerferien, havde de haft engelsk siden april.
Og læreren sagde "Erik - vil du fortsætte".
Jeg måtte fortælle at det var min første engelsktime og at jeg derfor ikke kendte sproget.
Så gik han videre til den næste.

Jeg var kommet tilbage til byens pulveriserende liv.
Og blev senere grøn spejder sammen med nogle klassekammerater.

Men der et en helt anden historie som måske dukker op senere.

2)

Kære Henning

Jeg har lige læst din barndomsberetning til Eja. Den bringer en masse minder op fra min egen korte tid på landet. Og det betyder at din beretning både er velskrevet, inspirerende og billedskabende. Jeg udbrød en masse " ja sådan husker jeg det osse"

Jeg boede udenfor Åbybro fra anden til femte klasse. Ca. Havde 5 km til skole og cyklede hver dag. Om vinteren var det fedt at holde en lille læ-pause på vej hjem, især hvis man havde noget tilbage i termokanden.

Jeg har selvfølgelig været mere på afstand af driften. Vi boede i et stuehus og ham der drev gården - han hed selvfølgelig Andersen - boede lidt længere henne ad vejen. Vi boede altså på selve gården med en enorm have. Med mange bøgehække i tre forskellige højder. Det var os tre drenge der skulle klippe dem. Og stor køkkenhave hvor man kunne få et lille stykke til egen avl.

Jeg husker den dag hr Andersen fik sin første grå Ferguson. Da han havde haft den i nogen tid fandt han på at slå en kæde omkring høstakkene og trække dem hjem efter den nye traktor. Det var grusveje så de mistede højde undervejs. Men det sku prøves. Han gik dog hurtigt tilbage til den traditionelle måde. Jeg husker osse at han beholdte sin heste - for en sikkerheds skyld.

Hans hund hed Ketty. Da den fik hvalpe fik vi to. Den ene Stella sku vi beholde og den anden Unkas (det hed alle hans hunde) sku min morfar ha som jagthund. De spiste af samme skål og når de var færdige slikkede de hinanden om munden.

Når Stella synes at vi drenge var får åndsvage løb den hen til sin mor, og kom først tilbage når der var mere fredeligt. Det ku den mærke på lang afstand.

"Og jeg kunne blive ved" som Randi sagde i sin konfirmationstakketale. Og det gjorde hun. Men jeg stopper her. Måske "fortsættelse følger"

Kærlig hilsen og tak for inspirationen, Erik